

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 2. Dolores, quibus afflixit Filius Dei. SS. Virginem in passione sua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Respondebitis mihi, hoc esse per miraculum Omnipotentis brachij Dei tam prodigiosum, ut omnia transcendat miracula: Et idem ego respondeo vobis, quando me interrogatis: Quomodo possibile est, Sanctissimam Virginem sufferere potuisse in monte Calvarie omnes divinos dolores, quos Pater JESU Christi tolerare debuisset ob mortem ipsius? Respondeo enim vobis, id fuisse per miraculum Omnipotentis brachij DEI tam

prodigiosum, ut transcendat omnia miracula: Siquidem dubitare non potes, quin hoc ultimum non minus possibile sit Deo, quam primum; quamvis non capiam hic infinitum in toto suo rigore; sed in latitudine, quam habere potest in quâdam creaturâ. Vide ergo, quomodo sufferat ipsa dolores divinos ex parte Patris æterni. Veniamus modò ad Filium, & videamus, an sufferat minus ex parte ipsius.

§. II.

Dolores quibus affixit Filius DEI Sanctissimam Virginem in Passione sua.

Quomodo Filius affligit dolores divinos Sanctissimam Matrem suam
Ipsè est propriè, qui tolerat in Cruce veros dolores divinos, quos Pater ipsius æternus tolerare non potest. Sed considera, unde is habeat hanc capacitatem; non à divino Patre suo, qui ipsi non confert, nisi solam suam Divinitatem; Ergò à Sanctissimâ ipsius Matre, quæ impertitur illi adorandam suam Humanitatem, quæ passibilis est, & hæc Humanitas terminata à personâ quâdam divinâ, verè Deus est; & consequenter dolores, quos ipsa patitur, verè sunt dolores divini. Sed quia verum est juxta idioma Sanctorum Patrum, quòd Caro Filij sit propria Caro Matris, quàm suppeditavit ipsa sola ut materiam Corpori ipsius adorando: *Caro Christi, Caro MARIÆ*; Verum quoque est, dolores

Filij esse dolores Matris; Ipsa igitur patitur in Filio suo, & cum Filio suo dolores divinos.

Sanctus Bonaventura in opere S. Bonavent. stim. div. amoris 6. 3. prorsus Seraphico, quòd intitulatur stimulus divini amoris, Capite tertio, quòd est de lacrymis Sanctissimæ Virginis juxta Crucem, alloquitur ipsam his Verbis pietate tanti Patris sanè dignissimis: *O Domina mea, ubi stabas? Nunquid tantum juxta Crucem? Imò certè in Cruce cum Filio ibi crucifixa eras secum, Sed hoc distat, quia ipse in Corpore, tu autem in Corde: Nec non & ejus vulnera per Corpus ejus dispersa, in tuo sunt corde unita. Ibi Domina lanceatum est cor tuum, ibi spinis coronatum, ibi insultum, exprobratum, & contumeliis plenum, aceto & felle potatum.*
O Do-

Dolores
Filij erant
dolores
Matris.

O Domina cur iuisti immolari pro nobis? Nunquid non sufficiebat Filij passio nobis, nisi crucifigeretur & Mater? O Cor amoris, cur conversam es in globum doloris? Aspicio Domina Cor tuum, & id non Cor, sed myrrham & absinthium & sal video: Quero Matrem DEI, & ecce invenio spina, flagella & vulnera, quia tota conversa es in ista. O mira res! tota es in vulneribus Christi, totus Christus crucifixus est in intemis visceribus Cordis tui. Hucusque ille.

S. Bernardus
homil.
in stabat.

Sanctus Bernardus considerans amorem dolorosæ hujus Matris stantis juxta crucem non minus ingeniosè, quam piè, verbisque summo affectu & amore plenissimis ita discurret. O dolores inexplicabiles! inquit: O ineffabilem sancti amoris reciprocationem! Patitur Filius pro Matre & pro toto mundo; sed dolores passionis ipsius in morem impetuosi erant torrentis, qui postquam submerferat ipsum, abundantissimè sese effudit in Matrem, illamque eisdem amaritudinis suæ submerfit aquis: Et quia flumina semper revertuntur ad locum, unde exeant, ut ex eo iterum fluant, hinc iidem dolores revertuntur à Matre ad Filium, & à Filio ad Matrem; Et hic continuus est reditus, nunquamque intermissa reciprocatio passionis & compassionis in ambobus.

Mirabiles
effectus

Tam admiranda natura est Sympathiz, ut si aptes duas cytharas eo-

dem tono, tangasque unius chordas, mox resonatura quoque sit altera, & eandem redditura Symphoniam. Jam nunquam tam vehementis, tamque perfecta fuit Symphonia, quam illa Matris Admirabilis cum adorando suo Filio: Si quidem hæc non solum originem trahit ex natura, quæ perfectissima est in ambobus, sed ex gratiâ, quæ eadem, quoad plenitudinem suam in ambobus est, uti asseverat Sanctus Hieronymus: *In MARIANA totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit*; Et non solum ex gratiâ, sed ex eadem divinitate, certâ quâdam ratione; Cum unus sit proprius Filius Dei, & altera vera Mater Dei. O Sympathiam admirabilem! O conjunctionem inæ comparabilem, quam producit natura, quam perficit gratia, quâ inque coronat divinitas. Verè igitur illi sunt duæ cytharæ perfectè concordæ, & eidem aptatæ tono.

Hæc an dubitare possumus, quin iidem contactus, qui doloribus afficiunt Corpus & Animam Filij, vivacissimè penetrant Corpus & Animam Sanctissimæ ipsius Matris? Ambo nonnisi eandem reddunt harmoniam; ambo patiuntur idem Martyrium amoris & doloris; ambo offerunt Deo idem sacrificium pro Redemptione animarum nostrarum; ambo effundunt sanguinem suum in morem torrentis; sed unus effundit sanguinem sui Corporis, & altera effundit sanguinem sui

Sympathiz.

Quælibet
magis
quam si
compara
re in f
quis, in
p. ecc
vultu
liber
vide do
la.
condar
im. s.
u. Reg.

Quæ
liber
dicitur
mox
quæ
liber
vultu

torqueba-
tur magis,
quam si
torque-
retur in se,
quia supra
in ceteris
vultu di-
gnitas id
vultu dolo-
re.
Eadem
im. s.
179.

sui cordis: *Ille in sanguine Carnis, hac in sanguine Cordis: O MARIA, vera Mater misericordiae? An non sufficit crucifigi Filium, nisi crucifigatur & Mater? An ardens ac vehementis amor, quo prosequeris nos, suis defraudetur votis, nisi coopereris cum divino hoc Salvatore, ad magnum nostrae salutis opus, eodem cum ipso in monte Calvariae sufferendo dolores? Ve-*

rūm cum non habess cor unum & animam unam cum ipso, oportebat juxta sancti Simeonis vaticinium, ut idem ictus ejusdem gladij doloris vos satisfaceret, vosque configeret & transfigeret ambos: *Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Et hac ratione Filius aequè ac Pater, juxta Crucem excruciat ipsam, vehementissimis doloribus divinis.*

§. III.

Dolores, quibus Spiritus Sanctus affligit Sanctissimam Virginem in Passione.

Quomodo
Spiritus
Sanctus
excitaverit
ipsam do-
lens di-
vina.

Tandem Spiritus Sanctus, velut sponsus ipsius ultimam apponit manum; Ipse, qui in divinitate est vinculum sacrum Filij ac Patris, constituit quoque in Humanitate admirabile vinculum Filij ac Matris. Sed pro eo, quod in Divinitate conciliat infinitam gaudium Filio ac Patri, eodem amore ipsis communi, in Humanitate conciliat oppositum, & facit, ut divini dolores iidem sint in Filio & in Matre per eundem amorem ipsis communem. Videmus probè, vinculum, quod natura facit inter corpus & animam, tam strictum, tamque arctum esse, ut omnes dolores, quas harum partium una tolerat, similiter sentiat & toleret altera: Diceret quis, ipsas esse non nisi rem eandem, nihilque inter se divisum habere: Sed quae comparatio est facienda inter unionem

naturalem animae & corporis, & unionem supernaturalem ac divinam inter Filium Dei & amabilissimam ipsius Matrem per Spiritum Sanctum?

Aspice ipsos, si velis, velut corpus & animam: Tam verum est, quod, sicut anima, quae purus est spiritus, sensibilis & visibilis non redditur, nisi quia induta est corpore, sic fides demonstret & ostendat nobis, Verbum aeternum, quod purus Spiritus est, non esse visibile oculis nostris, nec palpabile nostris manibus, nisi quia Sanctissima Virgo illud induit propriae suae carnis vestimento: *Habitu inventus ut homo; Ecce ipsius vestimentum; Quod vidimus oculis nostris, & manus nostrae contrectaverunt de Verbo vita; Ecce id visibile ac sensibile per corpus humanum, quo contegitur; Et in hoc*

Philip. 2.
vers. 7.

1. Joan. 1.
vers. 1.

R. P. Isaac. Consultat. Tom. III.

N n n n n

Ragu